

høie Regjering i de Hovedprinciper, som ere lagte til Grund og have været de ledende for Lovforslagets Affattelse, og i, at de tre Hovedformaal, som den høitærede Minister i Indledning til sit Foredrag ved Lovforslagets Forelæggelse nævnte som dem, der burde tilstræbes realiserede, ere de rette. Det Spørgsmaal, som det gjælder om først og fremmest at faae klaret ved Behandlingen af en Toldlov, er vel det, hvor stort det Minimumstotalbeløb skal være, som man tilsigter at skaffe Statskassen gjennem Toldindtægterne; og da den høitærede Finansminister samtidig med et Forslag til en Toldlov har fremsat Forslag til 2 andre Love, nemlig til en Forandring af Brændevinsafgiften og til en Distat, gjennem hvilke der eventuelt vil tilflyde Statskassen meget betydelige Beløb, er det uundgaelig nødvendigt, at man medtager de sandsynlige Resultater ogsaa af disse Love i sine Betragtninger og Beregninger, for at komme til et Resultat om, hvorledes Totalresultatet vil stille sig. Det er dog derpaa, at det kommer an; naar man gaar ud fra Statskassens Lørv som Udgangspunkt, er det jo i Grunden aldeles ligegyldigt, om der kommer lidt større Indtægt ved Brændevinsafgiften og lidt mindre ved Tolden eller omvendt. I Modsetning til de Udtalelser, som faldt fra den ærede Landssthingsmand, der først havde Ordet, kan jeg ikke tro, at der for Diebliffet, saaledes som den politiske Situation er, fornuftigvis kan være Tale om at forsøge at skaffe Statskassen større Indtægt ved de nu foreslaede Love end den, Statskassen allerede har ved de eksisterende Love; thi det vilde ikke lykkes at føre Saabant igennem. Der bliver altsaa kun tilbage Spørgsmaalet, om man skal være fornøjet med, at Statskassen beholder den Indtægt, den har nu, eller om man skal tilstræbe ved en Toldreformi tillige at fremkaffe en Skattelettelse. Men jeg tror, at dette Spørgsmaal allerede paa Forhaand er afgjort ved den høitærede Finansministers meget bestemte og tydelige Udtalelser ved Lovforslagenes Forelæggelse. Det vilde være prælesløst, om Rigsdagen nu vilde vedtage en Lov eller disse 3 Love i Forening i en saadan Form, at Statskassen derved vilde tabe Væsentligt i Indtægt. Disse Forslag vilde jo da ikke vinde Lovkraft. Jeg er saa heldig ogsaa paa dette Punkt at staa paa samme Side som den høitærede Finansminister, idet jeg mener, at Statskassen ikke tør give Afkald paa nogen af sine Indtægter for Diebliffet, og jeg tiltræder ganste den Udtalelse, som faldt fra en æret Landssthingsmand her ifjor, og som allerede er omtalt af den ærede Landssthingsmand for 2den Kredss (Gaffner), at Feilen ved vor Statskasse ligger i, at den er for fuld, ikke paa Grund af Indtægtenes Størrelse, men paa Grund af Udgifternes Ridenhed. Da det nu er givet, at vi ialtsald ikke

under den nuværende Regjering ville kunne opnaa at se nogen Toldlov træde i Virksomhed, medmindre man fastholder det Standpunkt, fra hvilket den ærede Finansminister er gaaet ud, nemlig at Statskassens Indtægt skal blive uforandret, og da det fremdeles er givet, at det foreliggende Udcast betegner store Fremskridt i forskellige Retninger, vil jeg haabe, at de Herrer, som nære et Ønske om at opnaa en Skattelettelse igennem en Toldlov, ville vise den Resignation, at de ville acceptere det Gode, som kan faas nu, nemlig en Omlægning af Tolden paa en forbedret Maade, og vente med at se deres Ønsker i Retning af en Toldblettelse realisere paa et senere Standpunkt. Jeg vil ialtsald haabe, at Enhver vil føle sig forpligtet til at medvirke til, at vi komme bort fra den nuværende utaaelige Tilstand, at Tolden erlægges eller ialtsald beregnes efter Daler, Mark og Skilling 8 à 10 Mar efter, at disse Myntsorter ere horte op at eksistere. Men medens jeg saaledes er ganste enig med den ærede Finansminister i, at man ialtsald ikke bør tilstræbe noget Indtægtsstab for Statskassen ved disse nye økonomiske Love, maa det dog paa den anden Side indrømmes, at det Grundlag, hvorpaa den høitærede Finansminister støtter sine Beregninger med Hensyn til det eventuelle Udbytte af de nævnte Skatter, er overordenlig usikkert. Det er jo aldeles umuligt at forudsige med nogen Sikkerhed, hvorledes Forbrugen af de med Told belagte Gjenstande vil udvikle sig med Aarene, og jeg haaber derfor, at der vil blive givet et meget vidt Spillerum med Hensyn til det individuelle Skøn eller Jugement om Skatternes sandsynlige Resultat. Derjom Rigsdagen skulde ønske at foretage selv betydelige Forandringer i det foreliggende Toldlovsforslag, saa haaber jeg, at Regjeringen vil vise sig modtagelig for saadanne Forandringer, selv om det ikke skal kunne paavises med nogen Sikkerhed, at det af Regjeringen forlangte Totalbeløb skulde kunne komme ud ved disse Forandringer, naar der blot er en rimelig Grad af Sandsynlighed for, at det fordrøde Beløb vil naaes. Det kan her, hvor Tælen er om saa store Summer, ikke nytte at ville hænge sig i enkelte Tusinder eller endog Hundredetusinder; Millioner er egentlig den laveste Enhed, hvormed man her bør regne. — Det næste Spørgsmaal, som paatrænger sig ved Behandlingen af Toldloven, det er Spørgsmaalet om det Hovedprincip, som i Grunden giver enhver Toldlov dens væsentligste Karakter, nemlig om Loven skal være en udelukkende finansiel Lov med en Frihandelskarif, eller om man ogsaa skal tage Sigte paa ved Toldloven at yde eller beholde Beskyttelse for den indenlandske Industri, Handel og Håndværk i deres Kamp mod Udlandets Industri og Håndværk. Jeg er nu i Hjertet Fri-